

Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

Χ. ΑΠ. ΛΑΔΙΑΣ

Ι. ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

? ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ;

➔ Η πορεία που πρέπει να ακολουθηθεί για την πραγματοποίηση των αντικειμενικών σκοπών με την ενίσχυση των διαθέσιμων μέσων.

➔ Ο καθορισμός αυτής της πορείας είναι ένα από τα πιο σημαντικά και πολύπλοκα προβλήματα στη χάραξη της περιφερειακής πολιτικής σε όλα τα χωρικά επίπεδα. Αυτό οφείλεται σε διάφορους παράγοντες όπως είναι το πολιτικό κόστος, ο βαθμός ανάπτυξης της χώρας, η ανταγωνιστικότητα, η διάθρωση του πληθυσμού στις περιφέρειες κλπ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ

- 1) Η αντιπαράθεση της συνολικής αποτελεσματικότητας και της διαπεριφερειακής ισότητας.
- 2) Ο συνδυασμός των κριτηρίων ανάγκης και δυναμισμού.
- 3) Το πρόβλημα της συγκέντρωσης σε αντίθεση με τη διασπορά των οικονομικών δραστηριοτήτων.
- 4) Ο καθορισμός του αριθμού των προβληματικών περιφερειών και τα κριτήρια επιλογής τους.
- 5) Η αποσυγκέντρωση των συμφορημένων περιφερειών.
- 6) Ο συνδυασμός των αναπτυξιακών δραστηριοτήτων που πρέπει να προωθηθεί σε κάθε κέντρο ανάπτυξης.
- 7) Η εκπόνηση των προγραμμάτων ανάπτυξης.
- 8) Η αποκέντρωση εξουσιών και πόρων.
- 9) Η αντιμετώπιση της περιφερειακής ανεργίας.

ΙΙ. ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

➔ Η περιφερειακή πολιτική χρησιμοποιεί συστήματα μέτρων που επιδιώκουν, σε μια δεδομένη χρονική περίοδο, την πραγμάτωση συγκεκριμένων σκοπών. Επεμβαίνει κατά περίπτωση με λήψη μέτρων σε περιόδους αιχμής κάποιου περιφερειακού προβλήματος για να μειώσει τις συνέπειες από την όξυνση του προβλήματος.

Για τη λήψη ορθολογικών μέτρων περιφερειακής πολιτικής απαιτείται προσεκτική ανάλυση των προβλημάτων κάθε περιφέρειας, εντοπισμό των χαρακτηριστικών της καθυστέρησης και προσδιορισμό αντικειμενικών σκοπών.

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΩΝ ΜΕΣΩΝ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΙ
ΣΕ ΔΥΟ
ΜΕΓΑΛΕΣ
ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

1. ΚΥΡΙΑ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ
ΜΕΣΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

2.
ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΑ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ
ΜΕΣΑ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

1. ΚΥΡΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

★ **1. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΥΠΟΔΟΜΗ:** το κράτος δίνει προτεραιότητα στις δημόσιες επενδύσεις για δημιουργία έργων οικονομικής υποδομής που ευνοούν την ανάληψη επιχειρηματικών δραστηριοτήτων. Η **οικονομική υποδομή** δημιουργεί εξωτερικές οικονομίες, βελτιώνει την παραγωγικότητα, αυξάνει το ποσοστό κέρδους των επιχειρηματιών, ενισχύει την ενεργό ζήτηση, αυξάνει τα εισοδήματα, την απασχόληση κλπ. Διακρίνεται σε **περιφερειακή υποδομή** (περιλαμβάνει τα δίκτυα μεταφορών, επικοινωνιών, ύδρευσης κλπ) και **βιομηχανική υποδομή** (περιλαμβάνει βιομηχανικές και επιχειρηματικές περιοχές, συγκροτήματα τυποποιημένων βιοτεχνικών κτιρίων).

Η **κοινωνική υποδομή** περιλαμβάνει την οικιστική ή αστική υποδομή, την υγειονομική, την πολιτιστική και την επιστημονική και τεχνολογική. Στην υποδομή αυτή εντάσσονται τα Πανεπιστήμια, τα Κέντρα Ερευνών, τα Νοσοκομεία κλπ. Οι δαπάνες αυξάνουν την παραγωγικότητα και τις οικονομίες κλίμακας, βελτιώνουν την ποιότητα του εργατικού δυναμικού, το μορφωτικό του επίπεδο, καθώς και την επαγγελματική του κατάρτιση.

...συνέχεια

2. ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΙΣ (Η ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ): το κράτος χορηγεί επιδοτήσεις για την τόνωση των επενδύσεων στις καθυστερημένες περιοχές. Οι μεταβιβάσεις κεφαλαίου προς τις επιχειρήσεις είναι μια μορφή κινήτρων με σημαντικά πλεονεκτήματα όπως: μείωση επιχειρηματικού κινδύνου νέων επιχειρηματικών πρωτοβουλιών, αύξηση ρευστότητας για την κάλυψη δαπανών στην αρχική περίοδο εγκατάστασης και οργάνωσης της επιχείρησης, εξασφάλιση χρηματοδότησης προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που έχουν χαμηλή πιστοληπτική ικανότητα.

Το μέτρο αυτό δέχτηκε επικρίσεις διότι οι επιδοτήσεις επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό με άμεσες εκταμιεύσεις, ενισχύουν τις επιχειρήσεις έντασης κεφαλαίου, ενώ για την προώθηση της περιφερειακής ανάπτυξης απαιτούνται επενδύσεις εντάσεως εργασίας και δημιουργούν αμφισβητήσεις για τον τρόπο που αξιολογούνται οι επιδοτούμενες επενδύσεις.

3. ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ: οι φορολογικές απαλλαγές μειώνουν ή μηδενίζουν την επιβάρυνση που προέρχεται από το φόρο εισοδήματος που επιβάλλεται στις αποταμιεύσεις ή τις επενδύσεις που προωθούν την περιφερειακή ανάπτυξη. Τα πιο σημαντικά φορολογικά κίνητρα είναι η περιφερειακή διαφοροποίηση της φορολογίας των κερδών των επιχειρήσεων, τα αυξημένα ποσοστά αποσβέσεων, η μείωση φόρου μεταβίβασης ακινήτων, οι μειώσεις δασμών κλπ.

Τα φορολογικά κίνητρα δεν προσελκύουν τις ηγετικές επιχειρήσεις διότι τα κέρδη τους σε μετρητά είναι πολύ μεγαλύτερα από εκείνα που μπορεί η κυβέρνηση να προσφέρει.

...συνέχεια

★ **4. ΠΙΣΤΩΤΙΚΑ ΚΙΝΗΤΡΑ:** χορήγηση δανείων με ευνοϊκούς όρους για την αύξηση των επενδύσεων στις καθυστερημένες περιφέρειες. Η πιο γνωστή μορφή πιστωτικών κινήτρων είναι η επιχορήγηση του επιτοκίου των τραπεζικών δανείων που έλαβαν οι επιχειρήσεις για επενδύσεις στις περιφέρειες.

★ **5. ΘΕΣΜΙΚΑ ΜΕΤΡΑ:** οι θεσμικές αλλαγές είναι ζωτικής σημασίας για την ενίσχυση της περιφερειακής ανάπτυξης. Τα σημαντικότερα θεσμικά μέτρα είναι:

- 1) Η αποκέντρωση των δημοσίων υπηρεσιών για να μειωθεί η συμφόρηση των μεγάλων αστικών κέντρων. Προκαλεί εξωτερικές οικονομίες στις περιφέρειες όπου μεταφέρονται οι υπηρεσίες.
- 2) Η ενίσχυση των περιφερειακών υπηρεσιών ανάπτυξης και προγραμματισμού με ευρύτατες εξουσίες στον προγραμματισμό, στις μελέτες, στο συντονισμό των προγραμμάτων κλπ.

...συνέχεια

- 3) Η ίδρυση και χωροθέτηση δημοσίων επιχειρήσεων με περιφερειακά κριτήρια όπως Εταιρίες Περιφερειακής Ανάπτυξης.
- 4) Η αύξηση των δημοσίων επενδύσεων για την προώθηση της ανάπτυξης στις καθυστερημένες περιφέρειες.
- 5) Η προτίμηση προϊόντων των επαρχιακών επιχειρήσεων στους δημοσίους διαγωνισμούς για τις προμήθειες του Δημοσίου.
- 6) Η επιλογή τοπικών ή περιφερειακών επιχειρήσεων για την εκπόνηση μελετών και εκτέλεση έργων.

...συνέχεια

★ **6. ΕΛΕΓΧΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΙΝΗΤΡΑ**: οι έλεγχοι με τη χορήγηση άδειας σκοπιμότητας ή τόπου εγκατάστασης αποτελούν άμεση κρατική παρέμβαση στη διαδικασία χωροθέτησης. Η εφαρμογή αντικινήτρων αποθαρρύνουν την χωροθέτηση επιχειρήσεων στις κορεσμένες περιφέρειες. Τέτοια αντικίνητρα μπορούν να είναι οι ειδικοί φόροι εγκατάστασης, η επιβολή δυσμενών όρων δόμησης κλπ.

ΔΕΥΤΕΡΕΥΟΝΤΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

- 1) Περιφερειακές επιδοτήσεις απασχόλησης που ενθαρρύνουν ειδικά τις βιομηχανίες έντασης εργασίας.
- 2) Ενισχύσεις για τη μετεγκατάσταση βιομηχανιών από κορεσμένα μητροπολιτικά κέντρα προς τις περιφέρειες.
- 3) Επιδοτήσεις του κόστους μεταφοράς για την ενίσχυση του εμπορίου των καθυστερημένων περιφερειών.
- 4) Επιχορηγήσεις για εισαγωγή νέων τεχνολογιών στην παραγωγή διαδικασία.
- 5) Επιδοτήσεις για τη βελτίωση της ποιότητας του εργατικού δυναμικού.
- 6) Κρατικές εγγυήσεις για χορηγούμενα δάνεια στις επαρχιακές επιχειρήσεις.
- 7) Επιδοτήσεις για την κατασκευή εγκαταστάσεων καθαρισμού βιομηχανικών αποβλήτων.

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

★ Στη δεκαετία του '80 η παραδοσιακή περιφερειακή πολιτική κατηγορήθηκε ότι προωθεί σε καθυστερημένες περιφέρειες την εγκατάσταση επιχειρήσεων που η έδρα τους είναι εκτός των ορίων των περιφερειών αυτών και ότι δεν ενθαρρύνει την ανάπτυξη της ενδογενούς επιχειρηματικότητας.

Η ανάγκη για ανάπτυξη «εκ των έσω» με κύριους άξονες την απορρόφηση καινοτομιών και νέων γενικά τεχνολογιών στη διαδικασία παραγωγής και την ενίσχυση της μικρής και μεσαίας επιχείρησης ενισχύεται με την καθιέρωση και χρησιμοποίηση νέων μέσων περιφερειακής πολιτικής.

...συνέχεια

★ **1. ΤΟΠΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ**: η ενεργοποίηση των μέτρων πολιτικής για την τοπική ανάπτυξη εξαρτάται από το βαθμό εξειδίκευσης της οικονομίας, το μέγεθος των τοπικών επιχειρήσεων, τη διάχυση καινοτομιών και τους τοπικούς θεσμούς. Κύρια χαρακτηριστικά αυτού του μέσου περιφερειακής πολιτικής είναι ο υψηλός βαθμός αυτονομίας των οικονομικών δραστηριοτήτων και η τάση δημιουργίας των προϋποθέσεων αυτοτροφοδοτούμενης ανάπτυξης σε τοπικό επίπεδο.

...συνέχεια

★ **2. Η ΜΙΚΡΟΜΕΣΑΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ (ΜΜΕ):** Η ΜΜΕ εντάσσεται στα μέσα περιφερειακής πολιτικής για δύο λόγους: δημιουργεί νέες θέσεις απασχόλησης και παράγουν προϊόντα. Η ΜΜΕ ικανοποιεί την άμεση ζήτηση και ενσωματώνει καινοτομικές ιδέες. Επιπλέον, βελτιώνει το επιχειρηματικό περιβάλλον, μπορεί να αντιμετωπίσει τον επιχειρηματικό κίνδυνο και αποτελεί κύριο μέσο προώθησης της τοπικής ανάπτυξης (δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας, αναδεικνύει την τοπική επιχειρηματικότητα, μειώνει το ποσοστό μετανάστευσης του εργατικού δυναμικού) .

...συνέχεια

★ **3. Η ΝΕΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ:** αποτελεί ορόσημο για την αναπτυξιακή διαδικασία. Διακρίνεται σε δύο πεδία: πρωτότυπες ιδέες και εφευρέσεις, και στις εφαρμογές των εφευρέσεων.

Η καινοτομία εφαρμόζεται στο προϊόν (εισαγωγή νέου προϊόντος ή βελτίωση ενός υπάρχοντος προϊόντος) και στην παραγωγική διαδικασία (παραγωγή ίδιας ποσότητας με λιγότερες εισροές, βελτίωση συνθηκών εργασίας).

Η ενίσχυση της τεχνολογικής προόδου με μέσα προσέλκυσης επιχειρήσεων υψηλής τεχνολογίας προωθεί την περιφερειακή ανάπτυξη με ταχύτερους ρυθμούς.

...συνέχεια

4. ΟΙ ΤΕΧΝΟΠΟΛΕΙΣ: Η Τεχνόπολις είναι ένας θεσμός που δημιουργήθηκε από το συνδυασμό κλαδικών και χωρικών διαστάσεων των πυρήνων βιομηχανικής δράσης με στόχο τη διάχυση της νέας τεχνολογίας και την προώθηση της αναπτυξιακής διαδικασίας. Συμβάλλει στην αναδιάρθρωση της οικονομίας των καθυστερημένων περιφερειών, αλλά και στην ανάκαμψη των φθινουσών περιφερειών γιατί αντικαθιστά τους παραδοσιακούς κλάδους με νέους δυναμικούς κλάδους της υψηλής τεχνολογίας.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Κόνσολας Ν. , «Σύγχρονη Περιφερειακή Οικονομική Πολιτική», Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 1997.

ΟΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Χ. ΑΠ. ΛΑΔΙΑΣ

I. ΔΕΙΚΤΕΣ

Οι δείκτες (συντελεστές) στην περιφερειακή ανάλυση χρησιμοποιούνται για να περιγράψουν περιληπτικά τα περιφερειακά φαινόμενα με έναν αριθμό (δείκτη). Έχουν αναπτυχθεί τρεις συντελεστές: συμμετοχής, εγκατάστασης και ειδίκευσης.

Οι συντελεστές αυτοί επιτρέπουν συγκρίσεις μεταξύ δραστηριοτήτων και περιοχών με έμμεσο τρόπο, δηλαδή με αναφορά στα εθνικά μεγέθη. Τα χαρακτηριστικά που χρησιμοποιούνται για την εκτίμηση αυτών των δεικτών είναι η απασχόληση και το εισόδημα.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ (QL)

Ο συντελεστής συμμετοχής δείχνει αν η δραστηριότητα i είναι αναπτυγμένη στην περιφέρεια r κατά την ίδια αναλογία με την ανάπτυξη της δραστηριότητας αυτής σε εθνικό επίπεδο. Υπολογίζεται σύμφωνα με τον τύπο:

$$\frac{\frac{X_{ir}}{\sum_{r=1}^q X_{ir}}}{\frac{\sum_{i=1}^n X_{ir}}{\sum_{i=1}^n \sum_{r=1}^q X_{ir}}} = QL_{ir}$$

όπου:

X_{ir} : το μέγεθος του περιφερειακού χαρακτηριστικού i στην περιφέρεια r .

$\sum_{r=1}^q X_{ir}$: το άθροισμα του περιφερειακού χαρακτηριστικού i σε όλες τις περιφέρειες.

$\sum_{i=1}^n X_{ir}$: το άθροισμα όλων των περιφερειακών χαρακτηριστικών στην περιφέρεια r .

$\sum_{i=1}^n \sum_{r=1}^q X_{ir}$: το άθροισμα όλων των περιφερειακών χαρακτηριστικών σε όλες τις περιφέρειες.

...συνέχεια

Ο συντελεστή συμμετοχής παίρνει τιμές στο διάστημα $[0, +\infty]$.

★ Αν $QLir = 1$, τότε η δραστηριότητα i έχει αναλογικά την ίδια σπουδαιότητα σε περιφερειακό και εθνικό επίπεδο.

★ Αν $QLir > 1$, τότε η δραστηριότητα i έχει πιο σημαντική θέση στο περιφερειακό από ότι στο εθνικό επίπεδο.

★ Αν $QLir < 1$, τότε η δραστηριότητα i έχει λιγότερο σημαντική θέση στο περιφερειακό από ότι στο εθνικό επίπεδο.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ (CL)

Ο συντελεστής εγκατάστασης μιας δραστηριότητας δείχνει πώς κατανέμεται στις περιφέρειες η δραστηριότητα αυτή σε σχέση με τον τρόπο που κατανέμεται το σύνολο των δραστηριοτήτων. Με άλλα λόγια δείχνει το βαθμό συγκέντρωσης της εν λόγω δραστηριότητας στις διάφορες περιφέρειες και υπολογίζεται με τον τύπο:

$$\frac{1}{2} \sum_{r=1}^q \left| \frac{X_{ir}}{\sum_{r=1}^q X_{ir}} - \frac{\sum_{i=1}^n X_{ir}}{\sum_{i=1}^n \sum_{r=1}^q X_{ir}} \right| = CL_i$$

...συνέχεια

Ο συντελεστής εγκατάστασης παίρνει τιμές στο διάστημα $[0,1]$.

★ Αν $Cl_i = 0$, τότε η δραστηριότητα i είναι εγκατεστημένη στις περιφέρειες κατά τέτοιο τρόπο που είναι ακριβώς ίδιος με τον τρόπο που κατανέμεται και το σύνολο των δραστηριοτήτων.

★ Αν $Cl_i = 1$, τότε η δραστηριότητα i είναι εγκατεστημένη κατά τρόπο τελείως διαφορετικό από τον τρόπο που κατανέμεται το σύνολο των δραστηριοτήτων.

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ ΕΙΔΙΚΕΥΣΗΣ (CS)

Ο συντελεστής ειδίκευσης δείχνει αν μια περιφέρεια έλκει περισσότερο κάποιες δραστηριότητες και υπολογίζεται με τον τύπο:

$$\frac{1}{2} \sum_{i=1}^n \left| \frac{X_{ir}}{\sum_{i=1}^n X_{ir}} - \frac{\sum_{r=1}^q X_{ir}}{\sum_{i=1}^n \sum_{r=i}^q X_{ir}} \right| = CS_r$$

Ο συντελεστής ειδίκευσης παίρνει στο διάστημα $[0,1]$.

- ★ Αν $CS_r = 0$, τότε η περιφέρεια δεν είναι ειδικευμένη σε σχέση με την εθνική κατανομή των δραστηριοτήτων.
- ★ Αν CS_r τείνει προς τη μονάδα τότε η περιφέρεια παρουσιάζει ειδίκευση στη διάρθρωσή της σε σχέση με τη διάρθρωση του συνόλου των περιφερειών.

ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΤΩΝ ΔΕΙΚΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ

Πίνακας 1

	1985				Ακαθάριστο Περιφερειακό Εισόδημα			1994	
<i>Τομείς παραγωγής</i>								<i>Τομ</i>	
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	I	II	III	ΣΥΝΟΛΟ	I	II	III	<i>εις παραγωγής</i>	
Αν. Μακεδονία-Θράκη	68599	97678	78517	244794	187.619	229.034	337.611		
Κεντρικής Μακεδονίας	146041	210992	302386	659419	467.980	735.485	1.432.880		
Δυτική Μακεδονία	25705	45366	38841	109912	55.029	195.058	160.579		
Ήπειρος	23697	24172	49333	97202	60.010	81.452	213.618		
Θεσσαλία	97205	74780	100387	272372	353.416	229.323	441.029		
Ιονίων Νήσων	15539	12206	38533	66277	46.015	36.510	189.133		
Δυτική Ελλάδα	73917	60150	101156	235223	253.321	199.243	478.694		
Στερεά Ελλάδα	60015	130040	87758	277813	209.204	400.220	345.991		
Αττική	19857	418856	1024514	1463227	128.084	1.453.621	4.251.229		
Πελοπόννησος	87361	64990	89399	241750	262.335	200.303	399.031		
Βόρειο Αιγαίο	14131	12020	30322	56473	41.983	36.403	131.601		
Νότιο Αιγαίο	9723	22830	63213	95766	43.406	68.720	332.166		
Κρήτη	72034	34416	94408	200858	278.701	113.481	500.669		
ΕΛΛΑΣ	713824	1208496	2098766	4021085	2387103	3978853	9214231		

Πηγή: Σύγχρονη Περιφερειακή Οικονομική Πολιτική, Κόνσολας, 1997

1^ο ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ο συντελεστής συμμετοχής στο δευτερογενή τομέα το 1994 για την Πελοπόννησο προκύπτει ως εξής:

$$QL = \frac{\frac{200.303}{3.978.853}}{\frac{861.668}{15.580.187}} = 0,91$$

Το αποτέλεσμα δείχνει ότι ο δευτερογενής τομέας της Πελοποννήσου κατέχει λιγότερο σημαντική θέση από ότι στο εθνικό επίπεδο.

...συνέχεια

Πίνακας 2

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	Ακαθάριστο Περιφερειακό Εισόδημα Συντελεστές Συμμετοχής (QL)					
	1985			1994		
	Τομείς παραγωγής			Τομείς παραγωγής		
	I	II	III	I	II	III
Αν. Μακεδονία-Θράκη	1,58	1,33	0,61	0,62	1,19	0,76
Κεντρική Μακεδονία	1,25	1,06	0,88	1,16	1,09	0,92
Δυτική Μακεδονία	1,32	1,37	0,68	0,87	1,86	0,66
Ήπειρος	1,37	0,83	0,97	1,10	0,90	1,02
Θεσσαλία	2,01	0,91	0,71	2,25	0,88	0,73
Ιονίων Νήσων	1,32	0,61	1,11	1,11	0,53	1,18
Δυτική Ελλάδα	1,77	0,85	0,82	1,78	0,84	0,87
Στερεά Ελλάδα	1,22	1,56	0,61	1,43	1,64	0,61
Αττική	0,08	0,95	1,34	0,14	0,98	1,23
Πελοπόννησος	2,04	0,89	0,71	1,99	0,91	0,78
Βόρειο Αιγαίο	1,41	0,71	1,03	1,30	0,68	1,06
Νότιο Αιγαίο	0,57	0,79	1,26	0,64	0,61	1,26
Κρήτη	2,02	0,57	0,90	2,04	0,50	0,95

ΠΗΓΗ: Επεξεργασία στοιχείων Πίνακα 1

2^ο ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ο συντελεστής εγκατάστασης για τον πρωτογενή τομέα το 1994 υπολογίζεται ως εξής:

$$CL_{1,1994} = \frac{1}{2} \left| \frac{187.619}{2.387.103} - \frac{754.265}{15.580.187} \right| + \frac{1}{2} \left| \frac{467.980}{2.387.103} - \frac{2.636.346}{15.580.187} \right| + \dots$$
$$+ \frac{1}{2} \left| \frac{278.701}{2.387.103} - \frac{892.851}{15.580.187} \right| = 0,67$$

...συνέχεια

Πίνακας 3

	Ακαθάριστο Περιφερειακό Εισόδημα					
	Συντελεστές Εγκατάστασης (CL)					
	1985			1994		
	<i>Τομείς παραγωγής</i>			<i>Τομείς παραγωγής</i>		
	I	II	III	I	II	III
Συντελεστής Εγκατάστασης	0,35	0,08	0,13	0,67	0,17	0,20

3^ο ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ο συντελεστής ειδίκευσης για την Πελοπόννησο για το 1994 υπολογίζεται ως εξής:

$$CS = \frac{\left| \frac{262.335}{861.668} - \frac{2387103}{15580187} \right|}{2} + \frac{\left| \frac{200.303}{861.668} - \frac{3978853}{15580187} \right|}{2} + \frac{\left| \frac{399.031}{861.668} - \frac{9214231}{15580187} \right|}{2} = 0,15$$

Το 0,15 δείχνει ότι η περιφέρεια της Πελοποννήσου έχει την ίδια κατανομή δραστηριοτήτων με τη χώρα.

...συνέχεια

Πίνακας 4

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	Ακαθάριστο Περιφερειακό Εισόδημα Συντελεστές Εγκατάστασης (CS)	
	1985	1994
Αν. Μακεδονία-Θράκη	0,20	0,14
Κεντρική Μακεδονία	0,06	0,05
Δυτική Μακεδονία	0,17	0,22
Ήπειρος	0,07	0,03
Θεσσαλία	0,18	0,19
Ιονίων Νήσων	0,12	0,12
Δυτική Ελλάδα	0,14	0,12
Στερεά Ελλάδα	0,21	0,23
Αττική	0,18	0,14
Πελοπόννησος	0,18	0,15
Βόρειο Αιγαίο	0,09	0,08
Νότιο Αιγαίο	0,14	0,16
Κρήτη	0,18	0,16

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Κόνσολας Ν. , «Σύγχρονη Περιφερειακή Οικονομική Πολιτική», Εκδόσεις Παπαζήση, Αθήνα, 1997.